

РЕШЕНИЕ

№ 635

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **9890** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано след отмяна на Решение № 3848/10.06.2022 г. по адм.д. № 1087/2022 г. на АССГ, I-во отд. , 9-ти с-в с Решение № 9411/10.10.2023 г. по адм.д. № 7084/2022 г. на ВАС, като делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело.

Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното: производството е образувано по жалба на „ГАЗ ЛОДЖИСТИКС“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място],[жк], ФОРТОВ ПЪТ; ГАЗСТАНЦИЯ „Р.“ № 1 срещу РА № Р-222221021001813-091-001/18.10.2021 г. , потвърден с Решение № 1999/30.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. С РА е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДС/ за задължения в общ размер от 184 000 лв. , произтичащи от дължим и невнесен ДДС по доставки по 52 фактури, издадени от „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и начислени лихви за забава в размер на 58 692,56 лв. , които задължения са за периоди юни – септември 2018 г.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради неспазване на процесуалните правила на ДОПК по издаването му, като и поради противоречието му с материалния закон.

Ответникът Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горещитираното решение, постановено от него.

При първото разглеждане на делото Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на жалбата. При второто разглеждане на делото СГП не се представлява.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА по чл. 146 от АПК:

С решението на АССГ при първото разглеждане на делото съдът е приел, че процесният РА е нищожен, поради липса на компетентност при издаването му, като е обявил нищожността. С горещитираното решение на ВАС първоинстанционното решение е отменено и делото е върнато на АССГ за разглеждане от друг състав на законосъобразността на РА, като е прието, че заповедите по възлагане и изменение на ревизията, както и самият РА са издадени от компетентни органи. Ето защо, с настоящото решение не следва да се обсъжда въпросът за компетентността, а следва да се обсъдят указанията на ВАС по проверка законосъобразността на РА на другите основания.

За изясняване на фактите по делото във връзка с издаване на процесния РА съдът използва единствено и само приложената по делото административна преписка. Съдът процедира по този начин, доколкото жалбоподателят не ангажира никакви допълнителни доказателства при съдебното обжалване, независимо от дадената му възможност затова. Така с определението от 01.04.2022 г. по насрочването на първото открито съдебно заседание при първото разглеждане на делото от АССГ съдът на основание чл. 171, ал. 2 от АПК служебно е допуснал изслушването на ССЕ за установяване на фактите по внасянето на начисления ДДС от доставчика на жалбоподателя по процесните 52 фактури. ССЕ, обаче, е заличено с протоколно определение от съдебното заседание от 31.05.2022 г., в което жалбоподателят не се представлява, поради невнесен депозит. В първото открито съдебно заседание при новото разглеждане на делото от АССГ, в което следваше да се изрази становище във връзка с указанията на ВАС по отменителното му решение, жалбоподателят отново не се представлява. Това процесуално поведение на жалбоподателят съдът обсъжда във връзка с разпоредбата на чл.- 144 от АПК във вр. чл. 161 от ГПК, според който съдът може да приеме за установени фактите, за установяването на които страната създава пречки. Ето защо, както и на основание чл. 171, ал. 1 от АПК, съдът основава изводите си за фактите, като ползва данните по административната преписка. Видно от нея, което и съдът приема за установено от фактическа страна по делото, че през процесния период юни-септември 2018 г. жалбоподателят е наел от „ПРЕСТА КРОС“

ЕООД във връзка с изпълнение търговската си дейност /бензиностанция, газостанция и склад за газ – договорите за наем са приобщени към настоящото производство в 4-ри приложения към административната преписка/. За тези доставки са издадени 52 фактури , по които е начислен ДДС в размер на 184 000 лв. Безспорно е, че доставките са облагаеми по смисъла на чл. 12 от ЗДДС. За този ДДС жалбоподателят е ползвал данъчен кредит, което право е било установено и с ревизия за процесния период и издаден РА № Р-2221019003851-091-001/11.02.2020 г. Задълженията на доставчика „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД да внесе в държавния бюджет начисления данък по 52-те фактури и в размер на 184 000 лв. са установени с РА № Р-22221418007550-091-001/21.08.2019 г. , като по делото не се установи внасянето на данъка, включително и поради горепосоченото заличаване на ССЕ. При тези факти е налице първата предпоставка по чл. 177 от ЗДДС по ангажиране на отговорността на получателя на доставката за невнесения ДДС от доставчика му, по конкретно: регистрирано лице - получател по облагаема доставка, отговаря за дължимия и невнесен данък от друго лице, доколкото е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и невнесен данък. Установи се, че жалбоподателят е ползвал данъчен кредит по издадените му от „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД 52 фактури, като начисленият му от последния ДДС по тях не е внесен в държавния бюджет. Втората задължителна кумулативна предпоставка за ангажиране отговорността на получателя по облагаемата доставка за невнесения ДДС от доставчика му, е получателят да е знаел или да е бил длъжен да знае, че данъкът няма да бъде внесен, и това да е доказано от ревизиращия орган по реда на [чл. 117 - 120 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Чл. 177, ал. 3, т.т. 1 и 2 от ЗДДС въвежда оборима презумпция, че получателят на доставката е следвало да знае за неплащането на ДДС, когато данъкът не е внесен и облагаемата доставка е привидна, заобикаля закона или е на цена, която значително се отличава от пазарната. В конкретната данъчна ревизия органите по приходите по реда на чл.чл. 117-120 от ДОПК, че договорите за наем по които са издадени процесните 52 фактури са с предмет преотдаване под наем на /бензиностанция, газостанция и склад за газ – договорите за наем са приобщени към настоящото производство в 4-ри приложения към административната преписка/ на цена 5-пъти по висока от пазарната. Установява се, че „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД наема /бензиностанция, газостанция и склад за газ/ от едни наемодатели на 5-пъти по ниска наемна цена и ги удава под наем на жалбоподателя на 5-пъти по-висока цена. Органите по приходите установяват по посочения по-горе ред, че лицата от които „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД наема /бензиностанция, газостанция и склад за газ/, за да ги отдаде на 5-пъти по-висока наемна цена на жалбоподателя, в предходни периоди са били наемодатели на самия жалбоподател за същите обекти. Наемните правоотношения не се оспорват от жалбоподателя. От всичко изложено до тук следва да се приеме за установено по делото, че е налице верига от наемни правоотношения по отдаване под наем на обекти във връзка с търговската дейност на жалбоподателя, като последното по веригата правоотношение по отдаване на обектите на жалбоподателя е по облагаема доставка и на цена 5-пъти по-висока от пазарната. Така жалбоподателят е ползвал данъчен кредит по ЗДДС в размер на 5-пъти по-голям от други случаи при сходни пазарни условия, и който 5-пъти по висок начислен му ДДС не е внесен в държавния бюджет от доставчика му „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД. Тези факти, отнесени към установената и необорена презумпция за знанието от жалбоподателя за невнасянето на данъка,

налагат извод, че е осъществена хипотезата на чл. 177 от ЗДДС и на жалбоподателя законосъобразно е възложена отговорността за начисления и невнесен ДДС от доставчика му „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД с процесния РА. Законосъобразен е последният и в частта, с който се определя дължимият ДДС 184 400 лв. , доколкото се взима предвид, че задълженията на доставчика „ПРЕСТА КРОС“ ЕООД за ДДС за периода са в размер по-голям от 184 000 лв. , начислени по процесните 52-ве фактури и не следва да се извършва приспадане. Законосъобразен е РА и в частта, с която се определя лихвата в размер на 58 692,56 лв. , доколкото съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други вземания, при невнасянето им в срок се дължи лихва, като размерът на лихвата не се оспори.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт за три инстанции, в размер на 125 389,16 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „ГАЗ ЛОДЖИСТИКС“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място],[жк], ФОРТОВ ПЪТ; ГАЗСТАНЦИЯ „Р.“ № 1 срещу РА № Р-222221021001813-091-001/18.10.2021 г. , потвърден с Решение № 1999/30.12.2021 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място].
ОСЪЖДА жалбоподателя „ГАЗ ЛОДЖИСТИКС“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място],[жк], ФОРТОВ ПЪТ; ГАЗСТАНЦИЯ „Р.“ № 1 да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 125 389,16 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :